

ความตกลง

ระหว่าง

สาธารณรัฐตุรกี

และ

ราชอาณาจักรไทย

เพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนต่างตอบแทน

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐตุรกี และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า
"ภาคีสัญญา"

ปรารถนาที่จะเสริมสร้างสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการขยายความร่วมมือทาง
เศรษฐกิจระหว่างกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการลงทุนของผู้ลงทุนของภาคีสัญญาฝ่าย
หนึ่งในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

ตระหนักว่า การตกลงระหว่างกันในเรื่องการประติบัติต่อการลงทุนจะช่วยกระตุ้น
การไหลเข้าของเงินทุนและเทคโนโลยี และการพัฒนาทางเศรษฐกิจของภาคีสัญญา

ยอมรับว่า การประติบัติต่อการลงทุนที่เป็นธรรมและเที่ยงธรรมเป็นสิ่งพึงปรารถนา
เพื่อรักษากรอบการลงทุนที่มั่นคง และการใช้ทรัพยากรทางเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และ

เห็นพ้องที่จะจัดทำความตกลงเพื่อการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุนต่างตอบแทน

ได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้

1. คำว่า "ผู้ลงทุน" ให้นหมายถึง

- ก) บุคคลธรรมดา ซึ่งตามกฎหมายของภาคีสถัญญานันัถือว่าเป็นคนชาติของตน
- ข) นิติบุคคล รวมถึงบริษัท บรรษัท สมาคมธุรกิจ ซึ่งก่อตั้งหรือจัดตั้งขึ้นโดยวิธีอื่นใดโดยถูกต้องภายใต้กฎหมายของภาคีสถัญญานันั และมีสำนักงาน รวมทั้ง กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่แท้จริงในดินแดนของภาคีสถัญญา เดียวกันนั้น

2. คำว่า "การลงทุน" ให้นหมายถึง สิทธิทุกประเภท ภายใต้กฎหมายของ

ประเทศภาคีสถัญญาผู้รับการลงทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้รวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะ

- ก) หุ้่น หลักทรัพย์ หรือรูปแบบอื่นใดของการมีส่วนร่วมของทุนในบริษัท
- ข) ผลได้เกิดจากการลงทุนซ้ำ สิทธิเรียกร้องให้ชดใช้เงิน หรือสิทธิเรียกร้องอื่นใด ที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน
- ค) สัังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิในทรัพย์สินอื่นใด เช่น การจำนอง สิทธิยึดหน่วง จำนำ และสิทธิที่คล้ายกันอย่างอื่น ซึ่งอยู่ภายใต้กฎหมายและข้อบังคับของภาคีสถัญญาที่มีทรัพย์สินอยู่ในดินแดนของตน
- ง) สิทธิในทรัพย์สินทางอุตสาหกรรมและทางปัญญา เช่น สิทธิบัตร การออกแบบทางอุตสาหกรรม กระบวนการทางเทคนิค อีกทั้งเครื่องหมายการค้า ความรู้ความชำนาญ ค่านิยม และ

- ๑) สัมปทานทางธุรกิจซึ่งได้รับตามกฎหมายหรือตามสัญญา รวมถึง สัมปทานที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติ

คำดังกล่าวจะใช้กับการลงทุนทางตรงทุกประเภทภายใต้กฎหมายและข้อบังคับของ ภาคิคู่สัญญาที่มีการลงทุนนั้น คำว่า "การลงทุน" หมายรวมถึง การลงทุนทุกประเภทในดินแดนของ ภาคิคู่สัญญา ทั้งก่อนและหลังการบังคับใช้ความตกลงนี้

การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการลงทุนใดๆ จะไม่มีผลกระทบต่อคุณสมบัติของการลงทุน

3. คำว่า "ผลตอบแทน" ให้นหมายถึง จำนวนเงินที่ได้รับจากการลงทุนและรวมถึง แต่ไม่จำกัดเพียง กำไร ดอกเบี้ย กำไรส่วนทุน ค่าสิทธิ ค่าธรรมเนียม และเงินปันผล

4. คำว่า "ดินแดน" ให้นหมายถึง ดินแดนของภาคิคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด รวมถึงน่านน้ำภายใน ทะเลอาณาเขต และเขตทางทะเล ซึ่งภาคิคู่สัญญามีสิทธิอธิปไตยหรือเขตอำนาจ ตามกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ 2

ขอบเขตของการบังคับใช้

1. สิทธิประโยชน์ของความตกลงนี้จะให้เฉพาะกับการลงทุนโดยผู้ลงทุนของ ภาคิคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งในดินแดนของภาคิคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งที่ได้รับความเห็นชอบเป็นการเฉพาะ เป็นลายลักษณ์อักษรโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ หากกำหนดไว้เช่นนั้น โดยกฎหมายและข้อบังคับ ของภาคิคู่สัญญาฝ่ายหลัง

2. ผู้ลงทุนของภาคิคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอิสระที่จะขอรับความเห็นชอบ ข้างต้น ต่อการลงทุนทั้งที่เกิดขึ้นก่อนหรือหลังจากที่ความตกลงจะมีผลบังคับใช้ อย่างไรก็ตาม ความตกลงนี้จะไม่มีผลบังคับใช้กับข้อพิพาทที่เกิดขึ้นก่อนความตกลงมีผลบังคับใช้

ข้อ 3

การส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน

1. ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการลงทุนโดยผู้ลงทุนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเท่าที่จะกระทำได้
2. การลงทุนของผู้ลงทุนของภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรมและเที่ยงธรรมตลอดเวลา และได้รับการคุ้มครองอย่างเต็มที่ในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ภาคีสัญญาจะไม่กระทำการใดๆ ที่ก่อให้เกิดผลเสียหาย ด้วยมาตรการที่ไม่สมเหตุสมผล หรือที่เป็นการเลือกปฏิบัติต่อการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ การแสวงประโยชน์ การขยายกิจการ หรือการจำหน่ายจ่ายโอนการลงทุนดังกล่าวนั้น

ข้อ 4

การปฏิบัติต่อการลงทุน

1. ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะอนุญาตการลงทุนและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในดินแดนของตน บนพื้นฐานที่ไม่ด้อยไปกว่าที่ให้แก่การลงทุนในสภาวะที่คล้ายกันของนักลงทุนของรัฐที่สามใดๆ ตามกฎหมายและข้อบังคับของตน
2. ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะให้การปฏิบัติต่อการลงทุนเหล่านั้นที่จัดตั้งขึ้นแล้วที่ไม่ด้อยไปกว่าที่ให้แก่การลงทุนของผู้ลงทุนของตนเอง หรือการลงทุนของผู้ลงทุนของรัฐที่สามใดๆ ในสภาวะการณ์คล้ายคลึงกัน แล้วแต่ว่ากรณีใดจะเป็นคุณกว่ากัน
3. ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะให้การปฏิบัติในดินแดนของตนต่อนักลงทุนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ในเรื่องของการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ การแสวงประโยชน์ หรือการจำหน่ายจ่ายโอน การลงทุนของนักลงทุนเหล่านั้น ที่ไม่ด้อยไปกว่าที่ให้แก่นักลงทุนของตน หรือนักลงทุนของรัฐที่สามใดๆ แล้วแต่ว่ากรณีใดจะเป็นคุณกว่ากัน

4. ภายใต้กรอบกฎหมายและข้อบังคับของตน ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะ

พิจารณาอย่างเห็นอกเห็นใจในการอนุญาตเข้าเมืองและการพำนักอยู่ในดินแดนของบุคคลธรรมดาของ ภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งที่ประสงค์จะเข้ามาในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง โดยเกี่ยวข้อง กับการลงทุน และจะให้การพิจารณาเช่นเดียวกันสำหรับบุคคลของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งที่ประสงค์ จะเข้าไปในดินแดนของภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งและพำนักอยู่ในดินแดนดังกล่าวเพื่อทำงาน นอกจากนี้ คำขอใบอนุญาตทำงานจะได้รับพิจารณาอย่างเห็นอกเห็นใจเช่นเดียวกัน

5. บทบัญญัติในข้อนี้ จะไม่มีผลใดๆ อันเกี่ยวเนื่องกับความตกลงดังต่อไปนี้

ที่ภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเป็นสมาชิก ซึ่งเกี่ยวข้องกับ

ก) ความตกลงที่เกี่ยวกับสหภาพศุลกากร เขตการค้าเสรี องค์กรทาง เศรษฐกิจระดับภูมิภาค หรือ ความตกลงระหว่างประเทศในลักษณะ เดียวกัน ที่มีอยู่หรือที่จะมีในอนาคต

ข) ความตกลงหรือข้อตกลงระหว่างประเทศใดๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด หรือ เป็นส่วนหนึ่งกับการจัดเก็บภาษี

ข้อ 5

การเวนคืนและค่าทดแทนความสูญเสีย

1. การลงทุนจะไม่ถูกเวนคืน โอนเป็นของรัฐ หรือตกอยู่ภายใต้บังคับโดยตรง

หรือโดยอ้อมของมาตรการที่มีผลคล้ายคลึงกัน (ต่อไปในที่นี้เรียกว่า "การเวนคืน") เว้นแต่เพื่อ ประโยชน์สาธารณะบนพื้นฐานของความเสมอภาค โดยมีการชดเชยค่าทดแทนโดยพลัน เพียงพอ และ มีประสิทธิภาพ ภายใต้กระบวนการที่กำหนดโดยกฎหมายและหลักการทั่วไปของการปฏิบัติในข้อ 4 ของความตกลงนี้

2. ค่าทดแทนจะต้องมีจำนวนเท่ากับมูลค่าตลาดของการลงทุนที่ถูกเวนคืน

ก่อนการดำเนินการเวนคืน หรือก่อนการเวนคืนจะเป็นที่รับทราบของสาธารณชน การชดเชยค่าทดแทน จะต้องดำเนินการโดยไม่ชักช้าและจะต้องจ่ายโอนได้อย่างเสรี ดังอธิบายในวรรค ๑ ข้างบน

3. ภายใต้กฎหมายของภาคีคู่สัญญาฝ่ายที่ทำการเวนคืน ผู้ลงทุนที่ได้รับผลกระทบ

จะมีสิทธิที่จะให้มีการทบทวนคดีและการประเมินมูลค่าการลงทุนของตน โดยเจ้าหน้าที่ตุลาการ หรือเจ้าหน้าที่อิสระอื่นๆ ของภาคีคู่สัญญาฝ่ายเดียวกันนั้น ตามหลักการที่กำหนดไว้ตามวรรค 1 และ 2 ภาคีคู่สัญญาที่ทำการเวนคืนจะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้แน่ใจว่า การทบทวนเช่นว่านั้น ได้มีการดำเนินการโดยพลัน

4. ผู้ลงทุนของภาคีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งซึ่งการลงทุนของตนประสบความสูญเสีย

ในดินแดนของภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง อันเนื่องมาจากสงคราม กบฏ จลาจล หรือเหตุการณ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน จะได้รับการประคับประคองโดยภาคีคู่สัญญาฝ่ายหลังที่ไม่ได้ออกกว่าที่ภาคีคู่สัญญาฝ่ายหลัง ให้แก่ผู้ลงทุนของตน หรือผู้ลงทุนของรัฐที่สามที่เกี่ยวข้องกับค่าทดแทนความสูญเสียเช่นว่านั้น แล้วแต่ว่ากรณีใดจะเป็นประโยชน์สูงสุด

ข้อ 6

การส่งกลับและการโอน

1. ภาคีคู่สัญญาแต่ละฝ่ายจะอนุญาตให้มีการโอนการชำระเงินทุกประเภท

ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนเข้าไปยังดินแดนของตน หรือออกไปยังต่างประเทศได้อย่างเสรี และไม่ชักช้า ในทุกสกุลเงินที่ใช้ในการทำธุรกรรมระหว่างประเทศและการค้าในตลาดแลกเปลี่ยนหลักอย่างแพร่หลาย การโอนนี้ หมายรวมถึง

ก) ทุนและทุนเพิ่มเติมเพื่อใช้รักษาหรือเพิ่มการลงทุน

ข) ผลตอบแทนจากการลงทุน

ค) เงินที่ได้รับจากการขายและการเลิกการลงทุนทั้งหมดหรือบางส่วน

ง) การชำระคืนเงินกู้ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน

จ) ค่าทดแทนที่ชำระตามข้อ 5 ของความตกลงนี้

จ) รายรับอันได้รับโดยคนชาติของภาคีสถัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง จากการ
ทำงานหรือการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่มีขึ้นในดินแดน
ของตนตามกฎหมายและข้อบังคับของตน

ข) จำนวนเงินทั้งหมดที่ได้รับหรือที่ต้องชำระ ซึ่งเป็นผลมาจากการระงับ
ข้อพิพาท

2. การโอนที่ระบุในวรรค 1 ของข้อนี้จะต้องถูกกระทำโดยไม่ชักช้า
ในอัตราแลกเปลี่ยนที่ได้ในวันที่มีการโอน ในดินแดนภาคีสถัญญาที่มีการลงทุนเกิดขึ้น

ข้อ 7

การสรรวมสิทธิ

1. หากการลงทุนของผู้ลงทุนของภาคีสถัญญาฝ่ายหนึ่งได้รับการประกัน
การคุ้มครองความเสี่ยงที่ไม่ใช่เชิงพาณิชย์ภายใต้ระบบที่ตั้งขึ้นตามกฎหมาย การสรรวมสิทธิของผู้รับ
ประกันภัย อันเป็นผลจากกรรมธรรม์ประกันภัยจะได้รับการรับรองโดยภาคีสถัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

2. ผู้รับประกันภัยจะไม่ได้รับสิทธิในการใช้สิทธิใดๆ นอกเหนือจากสิทธิซึ่งผู้ลงทุน
จะได้รับสิทธิในการใช้สิทธิ

3. ข้อพิพาทระหว่างภาคีสถัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดกับผู้รับประกันภัยจะถูก
ระงับลงตามบทบัญญัติในข้อ 9 ของความตกลงนี้

ข้อ 8

การใช้กฎเกณฑ์อื่น ๆ

1. หากบทบัญญัติของกฎหมายของภาคีสถัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด หรือพันธกรณี
ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งมีอยู่ไม่ปัจจุบันหรือมีขึ้นภายหลังจากนี้ ระหว่างภาคีสถัญญา นอกเหนือ
จากความตกลงนี้ กฎเกณฑ์ไม่ว่าเป็นการทั่วไปหรือเป็นการเฉพาะให้การลงทุนและผลตอบแทนของ

ภาคีสถิติสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งได้รับการประติบัติเป็นคุณกว่าที่บัญญัติไว้โดยความตกลงนี้ กฎเกณฑ์
เช่นว่านั้นจะมีผลเหนือความตกลงนี้ในขอบเขตที่กฎเกณฑ์เหล่านั้นเป็นคุณกว่า

2. ภาคีสถิติสัญญาแต่ละฝ่ายจะปฏิบัติตามพันธกรณีอื่นใดที่อาจมีขึ้นที่เกี่ยวข้อง
กับการลงทุนของผู้ลงทุนของภาคีสถิติสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

ข้อ 9

การระงับข้อพิพาทระหว่างภาคีสถิติสัญญาฝ่ายหนึ่งกับผู้ลงทุนของภาคีสถิติสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

1. กรณีมีข้อพิพาทใดที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนระหว่างผู้ลงทุนของภาคีสถิติสัญญา
ฝ่ายหนึ่งกับภาคีสถิติสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ผู้ลงทุนจะต้องแจ้งรายละเอียดเป็นลายลักษณ์อักษรให้แก่
ภาคีสถิติสัญญาที่มีการลงทุนเกิดขึ้น ทั้งนี้ ผู้ลงทุนและภาคีสถิติสัญญาจะต้องพยายามที่จะระงับข้อพิพาท
ด้วยการปรึกษาหารือ ละการเจรจาโดยสุจริตใจเท่าที่จะเป็นไปได้

2. หากไม่สามารถระงับข้อพิพาทนี้ได้โดยวิธีทางข้างต้นภายในระยะเวลาหกเดือน
นับจากวันที่มีการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรตามที่กล่าวอ้างถึงในวรรค 1 ของข้อนี้ ผู้ลงทุนอาจ
เลือกเสนอข้อพิพาทนั้นต่อ

ก) ศาลที่มีอำนาจของภาคีสถิติสัญญาในดินแดนที่เกิดการลงทุนนั้น หรือ

ข) ศูนย์ระหว่างประเทศเพื่อการระงับข้อพิพาทการลงทุน (ไอ ซี เอส ไอ ดี)
จัดตั้งโดยอนุสัญญาว่าด้วยการระงับข้อพิพาทการลงทุนระหว่างรัฐกับ
คนชาติของรัฐอื่นในกรณีภาคีสถิติสัญญาทั้งสองฝ่ายเป็นรัฐภาคีของ
อนุสัญญา ดังกล่าว หรือ

ค) อนุญาโตตุลาการเฉพาะกิจระหว่างประเทศจัดตั้งตามกฎหมายข้อบังคับว่าด้วย
อนุญาโตตุลาการของคณะกรรมการสิทธิการกฎหมายการค้าระหว่างประเทศ
แห่งสหประชาชาติ (ยู เอ็น ซี ไอ ที อาร์ เอ แอล)

3. คำวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการให้ถือเป็นที่สุดและมีผลผูกพันคู่กรณีในข้อพิพาททั้งสองฝ่าย ภาคีสัญญาที่เป็นคู่กรณีจะดำเนินการบังคับคำวินิจฉัยตามกฎหมายของตน

4. ข้อพิพาทใดก็ตามที่ศาลหรืออนุญาโตตุลาการยังไม่สามารถหาบทสรุปได้ตามบทบัญญัติในข้อนี้ ภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะไม่เสนอให้ดำเนินการตามกระบวนการระงับข้อพิพาท ตามข้อ 10

ข้อ 10

การระงับข้อพิพาทระหว่างภาคีสัญญา

1. ภาคีสัญญาจะระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการตีความและการใช้ความตกลงนี้ ด้วยวิธีที่รวดเร็วและเป็นธรรม โดยความสุจริตใจและฉันทามิตร ซึ่งภาคีสัญญาเห็นพ้องว่าควรใช้วิธีการเจรจาระหว่างกันโดยตรงเพื่อจะบรรลุในวิธีการระงับข้อพิพาทนั้น หากไม่สามารถระงับข้อพิพาทได้ภายในหกเดือน นับจากวันที่มีการเจรจาหรือ ให้เสนอข้อพิพาทนั้นต่ออนุญาโตตุลาการประกอบด้วยสมาชิก 3 คน เพื่อตัดสินตามคำร้องของภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

2. ภายในสองเดือนหลังจากได้รับคำร้องขอให้มีอนุญาโตตุลาการภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะแต่งตั้งสมาชิกหนึ่งคนของอนุญาโตตุลาการ และให้สมาชิกที่เลือกมาทั้งสองคนนี้เลือกคนชาติคนหนึ่งของรัฐที่สามเป็นประธานของอนุญาโตตุลาการ ในกรณีที่ภาคีสัญญาฝ่ายใดไม่สามารถแต่งตั้งสมาชิกหนึ่งคนของอนุญาโตตุลาการได้ตามเวลาที่กำหนด ภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งสามารถร้องขอ ให้ประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศแต่งตั้งแทนได้

3. หากภายในสองเดือนหลังจากได้รับการแต่งตั้ง สมาชิกทั้งสองยังไม่มี การแต่งตั้งประธานของอนุญาโตตุลาการ ภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสามารถร้องขอ ให้ประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศทำการแต่งตั้งที่จำเป็นได้

4. ในกรณีที่ระบุในวรรค 2 ของข้อนี้ หากประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ มีเหตุที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ หรือเป็นคนที่ขาดคุณสมบัติของภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ให้รองประธานฯ ปฏิบัติหน้าที่แทน หากรองประธานฯ ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้ หรือเป็นคนที่ขาดคุณสมบัติของภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ให้เชิญสมาชิกศาลยุติธรรมระหว่างประเทศอาวุโส ลำดับถัดไป ที่ไม่ใช่คนชาติของภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดทำการแต่งตั้ง

5. อนุญาโตตุลาการมีกำหนดเวลาสามเดือนนับจากวันที่คัดเลือกประธาน

อนุญาโตตุลาการ ที่จะตกลงกฎระเบียบการพิจารณาอันสอดคล้องกับบทบัญญัติอื่นในความตกลงนี้ หากไม่มีความตกลงใดเกิดขึ้น อนุญาโตตุลาการจะร้องขอต่อประธานศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ ให้ตั้งกฎระเบียบการพิจารณา โดยตั้งอยู่บนระเบียบข้อบังคับที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปของกระบวนการ อนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ

6. นอกจากจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ข้อเสนอและข้อพิจารณาทั้งหมดจะ

เสร็จสิ้นภายในแปดเดือนนับแต่วันที่คัดเลือกประธาน โดยอนุญาโตตุลาการจะต้องแจ้งคำตัดสินภายในสองเดือนหลังจากที่ยื่นข้อเสนอสудท้ายหรือวันที่ปิดการพิจารณา แล้วแต่ว่าวันใดจะช้ากว่า ทั้งนี้ ให้อนุญาโตตุลาการมีคำตัดสินโดยเสียงข้างมาก คำตัดสินดังกล่าวถือเป็นที่สุดและมีผลผูกพันคู่กรณี ข้อพิพาท

7. ภาคีสัญญาแต่ละฝ่ายจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในสัดส่วนที่เท่ากันสำหรับ

ค่าใช้จ่ายของประธานอนุญาโตตุลาการ สมาชิกอนุญาโตตุลาการ และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ในกระบวนการ อนุญาโตตุลาการ อย่างไรก็ตาม คณะอนุญาโตตุลาการอาจตัดสินให้ภาคีสัญญาฝ่ายหนึ่งในสองฝ่าย รับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายที่มีสัดส่วนสูงกว่า

ข้อ 11

บทบัญญัติสุดท้าย

1. ความตกลงนี้จะเริ่มมีผลใช้บังคับในวันที่มีการแจ้งครั้งหลังของการแจ้ง

ระหว่างกัน ของภาคีสัญญาทั้งสองว่า แต่ละฝ่ายได้ดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมาย ภายในเพื่อให้ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับแล้ว และจะคงมีผลบังคับใช้เป็นระยะเวลา 10 ปี และยังคงมีผลใช้บังคับเว้นแต่จะสิ้นสุดลงตามวรรค 2 ของข้อนี้ ความตกลงนี้จะใช้กับการลงทุนที่มีอยู่ใน ช่วงเวลาที่ความตกลงจะมีผลใช้บังคับและการลงทุนที่เกิดขึ้น หรือได้มาภายหลังจากการมีผลใช้บังคับ

2. ภาคีสัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจบอกเลิกความตกลงฯ ภายหลัง

ระยะเวลา 10 ปีแรกเริ่มหรือเมื่อใดก็ได้ภายหลังจากนั้น โดยการแจ้งเจตนาของตนที่จะบอกเลิก ความตกลงฯ แก่ภาคีสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนหน้าวันที่ต้องการจะบอกเลิก เป็นเวลา 1 ปี

3. ความตกลงนี้อาจแก้ไขได้โดยได้รับความยินยอมจากภาคีสถัญญา

เป็นลายลักษณ์อักษรกรวแก้ไขใดๆจะมีผลใช้บังคับหลังภาคีสถัญญาแต่ละฝ่ายแจ้งภาคีสถัญญา
อีกฝ่ายหนึ่งเป็นลายลักษณ์อักษรว่า ตนได้ดำเนินกระบวนการภายในเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อให้การแก้ไขดังกล่าว
มีผลใช้บังคับ

4. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนที่เกิดขึ้นหรือได้มาก่อนหน้าวันที่การบอกละ

ความตกลงฯ มีผลให้บทบัญญัติของข้อต่างๆ ของความตกลงนี้ จะยังมีผลต่อไปเป็นระยะเวลา 10 ปี
หลังจากวันที่ความตกลงนี้สิ้นสุดลง

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างทำยนี้ ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง
ได้ลงนามความตกลงนี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงอังการา เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน ค.ศ. 2005

เป็นภาษาตุรกี อังกฤษ และภาษาไทย ตัวบททุกฉบับมีความถูกต้องเท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีความ
แตกต่างในการตีความ ให้ถือตัวบทภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐตุรกี

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

(อับดุลลาห์ กุล)

(ดร.กันตธีร์ ศุภมงคล)

รองนายกรัฐมนตรี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ